

[Brøndsted]

et stabilt befolkningsgrundlag. Et offentligt servicevæsen må nødvendig i sin planlægning modarbejde en overordnet samfundsinteresse og dermed medvirke til, at andre planlægninger og investeringer, såvel offentlige som private, forfejles. Der skal være harmoni med tankegangen i samfundshelhedens dispositioner.

Der har været talt meget om risikoen for, at postomdelingen skulle standses om lørdagen. Jeg er glad for, at ministeren absolut ikke nævner det som et forslag eller som et ønske, og jeg tror, det vil være væsentligt, om ministeren her fra talerstolen i dag vil love, at ministeren ikke agter at standse postomdelingen om lørdagen. Det vil få frygtelige konsekvenser. Mangen en industrileder tager sin post om lørdagen for at tilrettelægge hele næste uges arbejde.

I landdistrikterne kan der være behov for en decentralisering. Det ville ikke være en realistisk tanke at oprette specielle postindleveringssteder i små og mindre bysamfund, men måske kunne der i samarbejde med andre offentlige serviceorganer, statslige eller kommunale, visse steder etableres nogle offentlige serviceterminaler, hvor postvæsenet var en naturlig part. Andre steder ville det være naturligt at samarbejde med en lokal handlende, så der også var mulighed for postindlevering m. v. ved forretningens disk. Det er nødvendigt at finde veje til en nærserviceordning til gavn for ældre mennesker og små erhvervsdrivende. Samtidig kunne det virke som en stimulans for nærbutikken.

Landpostbudets helt specielle betydning bør faktisk lovprises i høje toner. Postfordelingen fra hus til hus i det åbne land er den sikreste og mest velfungerende del af det danske postvæsen. Landpostbudordningen må aldrig bortrationaliseres. Det ville medføre såvel tids- som energispild, hvis bryggersbordets funktion som postdisk blev nedlagt. Det er en rationaliserende service for de mange, og vi har vel også plads til i postvæsenet at forstå den sociale betydning, ordningen har. Flere kommuner har forstået det og benytter sig helt bevidst af postvæsenet som et socialt kontakttled. Landposten er altid en kær gæst, og det er næppe i denne personalegruppe, de af ministeren omtalte personaleproblemer skal findes.

Der er uden tvivl behov for en dybtgående analyse af postvæsenets personaleforhold,

arbejdsvilkår og ansættelsespolitik. Øget sygelighed og ustabilitet i arbejdskraften kan, som anført af ministeren, skyldes arbejdsvilkårene og ansættelsesforholdene. Det er også almindeligt kendt, at postvæsenet har været udsat for obstruktion fra visse personalegruppers side. Det er utåleligt, det er undergravende, og det skal forhindres.

Jeg vil i den forbindelse godt spørge om udviklingen med hensyn til tjenestemandsansættelser. Hvor mange stillinger gælder denne ændrede status? Har det givet stabilitet? Har det indflydelse på antallet af sygedage? Arbejdsklima og arbejdsmiljø er en betydelig faktor for stabilitet i videste forstand. Ledelsen på ethvert niveau har et afgørende ansvar for, at disse ting er i orden. Det må erkendes, at ledelsesproblemet er vanskeligt i et stort firma – hvem har ansvaret? – og ikke mindst i en etat, men på den anden side giver det mulighed for virkelig personalepolitik på grund af størrelsen. Det må nok erkendes, at bemandingsproblemerne oftest er forårsaget af ledesssvigt det ene eller det andet sted. Tilstrækkelig forståelse, mod og dygtighed er krav, der ikke kan stilles høje nok.

I erkendelse af postvæsenets vitalé betydning for samfundshelheden er det væsentligt at vurdere manglerne og svaghederne, at lytte positivt til kritikken og så gribe ind dér, hvor de svage led findes. Det kan være et spørgsmål om udbygning og investering, men det er også et spørgsmål om analyse af de enkelte funktionsled og om evne til at gribe ind og ændre forholdene hurtigt og effektivt. Det kræver en fast og en klar politik, og det kræver som sagt god ledelse, dygtig bemanding i alle led.

Jeg vil godt citere Morgenposten fra søndag den 20. januar 1980 ved chefredaktør Juel V. Ry, der siger:

»Det er ikke postbudenes skyld. Ej heller posthusenes. Ikke engang pakkeknusningsmaskinens. Ikke udelukkende postarbejderens. Eller generaldirektørens.

« Og da slet ikke ministerens. Det er bare ham, der skal gøre noget ved det. »

Det beder vi ministeren om at gøre fra venstres side. Det skal ministeren opmuntres til at gøre og støttes til at gøre. Venstre ønsker, at det offentlige postvæsen fortsat skal varetage de postale opgaver, og derfor vil venstre medvirke til positivt at se på, om forudsætningerne er til stede og i orden.